

Astăzi, Vineri, 6 Martie, 2026

Sf. 42 de Mucenici din Amoreea

Aflarea Sfintei Cruci

Isaia 7

¹ Și a fost că'n zilele lui Ahaz, fiul lui Iotam, fiul lui Ozia, regele lui Iuda, s'a ridicat Rațon, regele Aramului, ca împreună cu Pecah, fiul lui Remalia, regele lui Israel, să lovească Ierusalimul, dar n'au izbutit să-l biruie.

² Și'n casa lui David s'a adus o veste care spunea: „Aram a ținut un sfat de taină cu Efraim...”. Atunci sufletul i s'a uluit — și sufletul poporului său — așa cum un copac în pădure se clatină de vânt.

³ Și a zis Domnul către Isaia: „Ieși în întâmpinarea lui Ahaz, tu și fiul tău Iașub, cel ce a rămas, la iezerul din drumul de sus al țarinii nălbitorului.”¹

⁴ Și să-i zici: — Ai grijă să nu vorbești și nu te teme, nici să-ți tremure inima din pricina acestor doi tăciuni care fumegă; fiindcă atunci când Îmi va trece mânia cea

iute, Eu iarăși voi vindeca.

⁵ Cât despre fiul lui Aram și fiul lui Remalia, de vreme ce ei s'au sfătuit în rău, zicând:

⁶ — Ne vom ridica împotriva Iudeii și, după ce vom vorbi cu ei, îi vom întoarce de partea noastră, iar peste ea îl vom pune rege pe fiul lui Tabeel...,

⁷ așa zice Domnul Atotțiitorul: — Sfatul acesta nu va dura, și nici măcar va fi;

⁸ ci capul lui Aram e Damascul și capul Damascului e Rețin; încă șazeci și cinci de ani, și regatul lui Efraim va înceta să mai fie popor.

⁹ Iar capul lui Efraim e Somoron² și capul lui Somoron e fiul lui Remalia; dar dacă nu credeți, nici că veți fi în stare să înțelegeți”.

¹⁰ Și Domnul i-a mai grăit lui Ahaz, zicând:

¹¹ „Cere pentru tine un semn de la Domnul Dumnezeuul tău, în adânc sau în înălțime!”

¹² Și a zis Ahaz: „Nu voi cere, nici

¹ Ebr.: „al țarinii lui Fulon”. E vorba de un rezervor situat în Valea Cedrilor, care asigura alimentarea cu apă a Ierusalimului.

² „Somoron” = Samaria.

Îl voi ispiti pe Domnul!”

¹³ Iar el [Isaia] a zis: „Ascultă acum, tu, casa lui David: Nu vă ajunge că stați de capul oamenilor? Stați acum și de capul lui Dumnezeu?”

¹⁴ Pentru aceasta, Domnul Însuși vă va da un semn: Iată, fecioara³ va purta în pânțece⁴ și va naște fiu și-L vor chema cu numele de Emanuel⁵.

³ T. M.: „o femeie tânără”...

⁴ Textual: **en gastrî éxei**. Cuvântul **éxei** e persoana a treia singular feminin de la verbul **ého**, al cărui prim și principal sens este: „a purta” (un măr în palmă, un șal pe umeri, o haină pe corp, o sabie la șold etc. etc.). Deseori e tradus cu „a avea”, dar tot în sensul de „a purta”, „a ține”, precum la Fc 8, 11: „porumbelul... avea în cioc o ramură verde de măslin”. Așadar, nu e vorba de marcarea unui început, ci de constatarea unui fapt, ceea ce se conjugă perfect cu expresia nou-testamentară de la Matei 1, 18: (Maria) „s’a aflat pe sine având în pânțece de la Duhul Sfânt” (s’a pomenit că poartă sarcină). T. M.: „Iată, o tânără femeie va zămisli...”, dar citatul din Isaia în Matei 1, 23 este preluat din Septuaginta. Nu încapе îndoială, deci, că textul se referă la un fapt extraordinar, suprafiresc: un prunc se va naște dintr’o fecioară (o tânără care nu a cunoscut bărbat), certitudine întărită de introducerea însăși a textului: „Domnul Însuși vă va da un semn”; or, semnul nu se dă pentru un fapt oarecare, obișnuit, banal. Profetia mesianică e cât se poate de limpede.

⁵ „Emanuel” înseamnă: „Dumnezeu e cu noi”.

Facerea 5

³² Noe era de cinci sute de ani când le-a dat naștere celor trei fii: Sem, Ham și Iafet.

Facerea 6

¹ Și a fost că după ce au început oamenii a se înmulți pe pământ și li s’au născut fiice,

² fiii lui Dumnezeu, văzând că fiicele oamenilor sunt frumoase, și-au luat dintre ele soții, care pe cine și-a ales⁶.

³ Dar Domnul Dumnezeu a zis: „Duhul Meu nu va rămâne pururea în oamenii aceștia, pentru că ei sunt numai trup; așadar, zilele lor vor fi o sută douăzeci de ani!”

⁴ În zilele acelea erau pe pământ uriași, și chiar după aceea, când fiii lui Dumnezeu au intrat la fiicele oamenilor și acestea le dăruiau fii: aceștia sunt uriașii din vechime, oamenii cei vestiți.

⁶ Versetele 1-4: text enigmatic; inserția unei străvechi tradiții pe care autorul Genezei nu și-a permis s’o omită. În limbajul biblic, „fii ai lui Dumnezeu” sunt oamenii superiori, evoluți, virtuoși, în timp ce „fii ai oamenilor” sunt cei inferiori, primitivi, instinctuali, păcătoși. Din unirea acestor două „specii” atât de diferite s’au născut „uriașii”, ca o culme a răutății de pe pământ, răutate pe care Domnul o va eradica prin potop.

5 Dar Domnul Dumnezeu a văzut că răutatea oamenilor s'a mărit pe pământ și că toată închipuirea din gândul inimii lor era fără nctare numai spre rău.

6 Și S'a căit Dumnezeu că l-a făcut pe om pe pământ, și S'a mâhnit întru inima Sa.

7 Și a zis Domnul: „Șterge-voi de pe fața pământului pe omul pe care l-am făcut, de la om pân' la dobitoc și de la târătoare pân' la păsările cerului, căci Mă căiesc că le-am făcut”.

8 Noe însă a aflat har în fața Domnului Dumnezeu.

Proverbele lui Solomon 6

20 Fiule, păzește legile tatălui tău și nu lepăda rânduielile maicii tale;

21 ține-le pururea lipite de sufletul tău și'n jurul grumazului tău înfășurate;

22 când umbli, călăuză să-ți fie; când dormi, să te păzească, iar când te scoli, să stea de vorbă cu tine.

23 Că porunca legii este sfeșnic și lumină și drum în viață și mustrare și învățătură,

24 ca să te păzească de femeia cu bărbat și de pâra limbii străine.

25 Să nu te biruiască pofta de fru-

mușețe, nici nu te lăsa vânat de înșși ochii tăi și nici nu te lăsa înșelat de genele ei;

26 că prețul desfrânatei este cât al unei pâini, dar femeia vânează sufletele cinstite ale bărbaților.⁷

27 Oare va ascunde cineva foc în sân fără să-și ardă hainele?

28 Oare va călca cineva pe jăratric fără să-și ardă picioarele?

29 Așa-i cu cel ce intră la femeie cu bărbat: tot cel ce se atinge de ea nu va fi fără vină.

30 Nu-i de mirare când cineva e prins furând, că el fură ca să sature un stomac flămând;

31 și dacă-i prins, de șapte ori va plăti și cu toate averile lui se va răscumpăra;

32 dar desfrânatul e lipsit de minte, pricină pentru care-și agonisește pieirea sufletului;

33 chinuri și ocară suferă și batjocura lui în veac nu se va șterge.

34 Căci gelozia aprinde mânia bărbatului ei și milă nu-i va fi în ziua răzbunării; nici o răscumpărare nu-i va stinge dușmănia, nici mulțime de daruri va fi să-l îmblânzească.

⁷ Desfrânata de profesie se vinde pentru ca să trăiască, dar femeia adulteră nu-și urmărește decât poftele.

Proverbele lui Solomon 7

¹ Fiule, păzește-mi cuvintele și din poruncile mele fă-ți un sfat de taină.⁸

Tâlcuire

„Nu va rămâne Duhul Meu pururea în oamenii aceștia, pentru că sunt numai trup” (*Fac.* 6, 3). În om există două tendințe contrarii, însă conștiința este una singură. Caracterul oricărei personalități umane este definit prin partea spre care ea înclină. Dacă înclină spre partea duhului, omul va fi duhovnicesc; dacă înclină spre partea trupului, omul va fi trupesc. Duhul nu pierde nici în cel trupesc, însă e înrobit și nu are nici un cuvânt de spus. El e subjugat și înrobit trupului ca un rob stăpânului său, născocind pentru el toate desfătărilor cu puțință. Nici în omul duhovnicesc trupul nu pierde, dar se supune duhului și lucrează pentru el, pierzându-și dreptul la hrană – prin postire, la somn – prin priveghere, la

odihnă – prin neconținută trudă și istovire, la desfătarea simțurilor – prin însingurare și tăcere. Dumnezeu nu rămâne acolo unde împărățește trupul, fiindcă organul comuniunii Sale cu omul este duhul, care nu este într-o astfel de situație la locul ce i se cuvine. Prima oară, se simte apropierea lui Dumnezeu atunci când duhul începe să-și ceară drepturile prin mișcările fricii de Dumnezeu și ale conștiinței; iar atunci când și conștiința împreună cu libertatea înclină în această parte, Dumnezeu intră în comuniune cu omul și începe să locuiască în el. Din acel minut vor începe să se înduhovnicească și sufletul și trupul, și omul lăuntric și cel văzut, până ce Dumnezeu va deveni totul în toate în acel om, și el, înduhovnicindu-se, se va îndumnezei. Ce minunată îmbunătățire și cât de puțin și-o amintesc, o prețuiesc și o caută oamenii!⁹

⁸ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

⁹ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.